

FJÄRDE SÖNDAGEN I ADVENT

GAUDETE

II Årg Högm Joh 3: 22–36. Predikan Jan-Eric Andersson, S:t Johannes församling (ELBK)

Vi är nu bara några dagar från jul. En stor högtid som alla ser framemot. Speciellt barnen som är lite äldre väntar säkert ivrigt och räknar kanske dagarna som är kvar. Vi går runt och sjunger julsånger som vi kan utantill. Alla affärer vi kommer till är fulla med julpynt. Vi blir nästan översköjda av all julreklam och det är ju så mycket som ska bli klart till jul. Men i dag ska vi stanna upp lite tillsammans med Johannes döparen och se honom peka på Jesus. Alla affärer och i princip hela vårt samhälle pekar på allt som vi måste köpa och fixa. Men vi ska se på vad julen egentligen handlar om, vår Frälsares födelse.

Johannes döparen predikade i Judeens öken och sa, *"Omvänd er, ty himmelriket är nära"*. Det var säkert en underlig syn, iklädd kamelhårskläder som han var. Men det var inte för att han var underligt klädd som folk kom ut för att se honom. Han var den första profeten på flera hundra år. Det pratades säkert mycket om honom i staden så både fariseer och saduceer kom ut för att se honom. Men då de kommer, kallar han dem emellertid huggorms barn.

Johannes döparens uppgift var att peka på Kristus. Han skulle inte dra uppmärksamheten till sig själv. Fariseerna tyckte att de var bättre än andra och med den inställningen har man ingen nytta och kan inte heller rätt förstå behovet av Jesus. Saduceerna liksom de flesta i dagens samhälle tror inte på uppståndelsen och behöver ju därför inte heller Jesus. För att se vårt behov av Kristus behöver vi först bli förkrossade av lagen. Därför var Johannes så hård i sin predikan, han kallade dem huggorms barn dvs barn till djävulen. Men var det verkligen så illa? De gav ju tionde, de höll bönetiderna och de höll alla de äldstes stadgar. Om vi börjar att jämföra oss med dem ser vi ju ganska, om inte mycket dåliga ut. Johannes hade förstått lagens nytta det vi brukar säga lagens andra bruk. När vi ser oss själva i lagens ljus måste vi på samma sätt som publiken i templet slå oss för vårt bröst och ropa *"Herre förbarma dig över oss"*. Eller som Paulus i Rom 7 *"Jag arma människa vem ska frälsa mig från denna dödens kropp."*

Det är inte bara Johannes döparen utan faktiskt hela Bibeln som pekar på Jesus. Redan strax efter syndafallet i 1Mos hör vi löftet om kvinnans säd. En förutsägelse om en frälsare predikas strax efter de första människornas synd. I dagens gammaltestamentliga text läser vi om löftet om en Profet. Först säger Herren att han ska sända en profet som är lik honom; senare säger han att han ska låta en profet uppstå bland deras bröder, en som är lik dem. Han ska alltså vara av Gud, sann Gud, men också av människor, en sann människa.

I Jes 40:3 sägs ”Bered vägen för Herren...” Vi skulle kunna hålla på hur länge som helst att se på alla ställen som talar om Jesus. Kom ihåg hur Jesus själv berättar för Emmauslärjungarna hur allt i skriften talade om honom, han började med Mose och profeterna.

De flesta människor av i dag har en felaktig uppfattning om Jesus. De tror att han bara var en vanlig människa, ett bra exempel på hur man bör leva, göra gott, älska alla och inte döma någon. Men det är inte riktigt förstått. Jesus var väldigt hård när det gällde lagen. Den som är arg på sin bror är skyldig inför domstolen och om du ser med begär på din nästas hustru har du redan gjort äktenskapsbrott, säger han. Det är att ta det allvarligt med lagen och det är något helt annat än då man säger att man kan leva hur och med vem man vill, därför att Jesus dömer ingen. Men har man sett sig själv i lagen på det sätt som Jesus visar, då måste vi helt kapitulera och ge upp, vi har inget att komma med.

Om vi tror att Jesus bara var en vanlig människa så har han inte heller mycket han kan hjälpa oss med. Att inte döma andra, hjälper inte särskilt mycket då jag själv känner mig dömd. Att visa den andra kinden till hjälper inte mig då jag är nedslagen. Men som texten i 5 Mos säger ska Herren sända en profet som är lik honom, en som verkligen är sann Gud. Men han säger också en som också är lik er. Han är också sann människa. Som sann Gud och sann människa kan han verkligen hjälpa oss. Detta stora under är något vi kan meditera över nu i jultid. Det är verkligen så stort att vi inte kan fatta det. Hur kan Gud som har skapat hela universum rymmas i en människa? Naturligtvis kan vi inte förstå det, hur länge vi än funderar, men i tron kan vi ta det till oss. Då blir det vår största tröst och det mest förunderliga och fantastiska vi kan tänka på. Det lilla Jesusbarnet blir det käraste vi kan tänka på och vårt tack vill inte upphöra.

Och då får också epistelorden denna dag sin stora mening: *”Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: Gläd er. Låt alla människor se hur vänliga ni är. Herren är nära. Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskningar genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus.”*

Amen